

Zuby jsou uspořádány do zubních oblouků – horní a dolní zubní oblouk

Jsou umístěny v zubních lůžkách (zubní jamky, alveoly) , MEZI TĚMITO JAMKAMI JSOU PŘEPÁŽKY – MEZIZUBNÍ SEPTA, zubní lůžka s mezizubními přepážkami tvoří alveolární výběžek horní a dolní čelisti.

Zuby jsou v čelisti upevněny zavěšením – pomocí vazivových vláken, které vytvářejí periodoncium. Mezi těmito vlákny probíhají cévy a nervy a jsou zde nervová zakončení.

Zub má tyto části:

Korunka – část zuby vyčnívající do dutiny ústní. Rozlišujeme anatomickou korunku (krytá sklovinou) a klinickou korunku (ta část zuby reálně vyčnívající do dutiny ústní – často je obnažen krček, resp. kořen a klinická koruna je obvykle delší než anatomická korunka).

Krček – místo, kde korunka přechází v kořen

Kořen – je část zuby, která je umístěna v kosti, je kryt cementem, do kterého se upínají periodontální vlákna.

Jádro zuby (pod sklovinou a cementem) tvoří zubovina – dentin.

Uvnitř zuby je dutina – v korunkové části zuby je široká a nazývá se dřeňová dutina, ta přechází do kořene v kořenový kanálek.

Prostor mezi zubem a kostí se nazývá periodontální štěrbina (vyplněna periodonciem).

Tkáně, které jsou nutné pro zakotvení zuby v kosti souhrnně nazýváme parodont:

Patří sem:

Alveolární kost (kost zubního lůžka, přiléhající k zubu), periodoncium, zubní cement a dásně.

Dásně (gingiva) je jednak připojená (přirostlá ke kosti, nedá se posunout) a jednak volná – asi mm široký proužek přiléhající volně k zubu (lze za ni zasunout sondu do hloubky asi 1 – 2mm, tento prostor se nazývá gingivální sulkus). Dásně se připojuje k zubnímu krčku tzv. dentogingiválním úponem.

